

ελεημοσύνη

ελεημοσύνη, η, ουσ. [<μτγν. έλεημοσύνη], η ελεημοσύνη· πολύ μικρή παροχή που ο αποδέκτης τη θεωρεί ευτελή, εξευτελιστική, προσβλητική: «εγώ σου τελείωσα τη δουλειά που μου ανέθεσες κι απαιτώ να πληρωθώ κανονικά, γιατί αυτά που εσύ μου δίνεις είναι ελεημοσύνη. Ε, λοιπόν, σε πληροφορώ πως δε θέλω ελεημοσύνη, κατάλαβες;»·

- δίνω ελεημοσύνη, βλ. φρ. κάνω ελεημοσύνη·

- κάνω ελεημοσύνη, ελεώ: «όταν έχω λεφτά και δω κάποιον φτωχό, αμέσως κάνω ελεημοσύνη»·

- το σπίτι σου όταν πεινάει, ελεημοσύνη μην κάνεις, βλ. λ. [σπίτι](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας